

I Thessalonicenzen 5:18

*“Dankt God in alles
want dit is de wil van God in Christus Jezus over u.”*

Dankt de HEERE

1 in Christus

2 in alles

Gemeente,

Als jongeren ken je dat wel. Net voordat je weggaat. Werkweek van school bijvoorbeeld. En net voor je weggaat heeft je moeder, je vader nog een paar dingen: ga je niet te laat naar bed? Pas je goed op jezelf? Gedraag je naar de leerkrachten toe. Heb je je Bijbeltje bij je, zul je er uit lezen? En ook voor jezelf bidden? Zo'n laatste rijtje, net voor je weggaat. Met toch allemaal wel belangrijke dingen zo achter elkaar. Al weet je het ook al wel allemaal eigenlijk.

Daar lijkt het een beetje op aan het eind van de 1^e Thessalonicenzenbrief. Net voor Paulus eindigen gaat. Nog een rijtje vermaningen vlak voor het afscheid. Met zeker allemaal belangrijke dingen zo achter elkaar: Wees vreedzaam onder elkaar. Jaagt te allen tijd het goede na. Verblijdt u altijd. Bidt zonder ophouden. Blust de Geest niet uit. Veracht de profetien niet. Beproeft alle dingen; behoudt het goede. Onthoudt u van alle schijn des kwaads. Allemaal korte zinnen met levenslange lessen en opdrachten. En daartussen dan ook onze tekst voor dankdag 2011: Dankt God in alles.

Dat is wel een hele mooie tekst. Misschien wel eens gestuurd of gekregen bij thuiskomst uit het ziekenhuis of een verjaardag. Dankt God in alles. Ja, dat is dan heel mooi om te krijgen of aan te reiken. Ook een hele makkelijke tekst. Ik bedoel: de woorden en de zinsbouw spreken voor zich. Wat danken is, wat alles is, Wie God is, Wie Jezus Christus is. Geen ontzettend moeilijk te verklaren woorden of lange zinsbouw dat je je afvraagt: wat bedoelt Paulus hier. In die zin makkelijk. Maar dan toch ook moeilijk. Een moeilijke tekst. In alles God danken. En alles is wat we beleden met de catechismus: regen en droogte, vruchtbare en onvruchtbare jaren, gezondheid en ziekte, rijkdom en armoede, nog verder denkend: als je geslaagd bent en als je gezakt bent, als je gaat trouwen en als je verkering uit is gegaan, als je werk heb gekregen en als je bedrijf failliet is gegaan, rond geboorte en overlijden, in voor- en tegenspoed. In alles danken! Dat is moeilijk! Dat is onmogelijk! En wat erachter staat maakt het haast nog moeilijker: dat wil God van ons. Maar dankbaarheid kun je toch niet afdwingen of opleggen. Dat werkt toch averechts als je van iemand eist dat hij dankbaar is? Een moeilijke tekst ja.

Of of zou het juist een enorm voorrecht zijn dat de HEERE dit woord tot ons richt vanavond? Een zegen, een verkiezing haast ten

diepste, dat Hij dat tot ons zegt. Dankt Mij. Want wat is danken? Daar kunnen we in elk twee dingen van zeggen: danken is hemels werk. Danken is een stukje hemel op aarde. In de hemel wordt gedankt. Daar wordt God lof en dank toegebracht in eeuwigheid. Hem de eer gegeven. Hij wordt daar erkend als God en HEERE. Danken is hemelse arbeid. En daarom is het ook zo: een dankend mens is een gelukkig mens. Wie dankt is gelukkig. Dankbaarheid maakt gelukkig. Ontevredenheid en mopperen heeft nog nooit één mens gelukkig gemaakt. Maar danken maakt gelukkig.

1 in Christus

En nu zegt Paulus dus: dankt God, want dat is Zijn wil over u in Christus Jezus. Dat is Zijn wil. Zijn wil, Zijn beschikking, Zijn verkiezing. Want Gods wil over ons heeft in de Bijbel altijd te maken met heil. Paulus schreef in hoofdstuk 1 tot de Thessalonicenzen: "Wij danken God te altijd over u allen, wetende van uw verkiezing van God" "Want ons Evangelie is onder u geweest in kracht, Geest en veel verzekerdheid". Dat heeft te maken met de wil van God. En in andere brieven staat: "dat de Heere Jezus Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, naar de wil van God". "Die ons tevoren verordineerd heeft tot de aanneming tot kinderen naar het welbehagen van Zijn wil." Gods wil: dat is vanuit Zijn welbehagen dat Hij Zijn Gemeente heil geeft en schenkt. Het volle heil. Aanneming tot kind, gave van de Heilige Geest, eeuwig leven, vernieuwd leven, Zijn gunst en Vaderlijke goedheid. Dat is Gods wil over u in Christus Jezus. In Zijn Zoon, Die heeft geleden en is gestorven. Die de zonde heeft weggedragen tot op het kruis. De straf op Zich genomen tot in de nederdaling ter hel. Die daarom is opgewekt uit de doden. En Hem heeft God het heil gegeven. Hem heeft God naar Zijn wil gegeven: Zijn gunst, de Heilige Geest, het eeuwige leven, een plaats in de hemel aan Zijn rechterhand. En in Hem aan al de Zijnen. Het is de wil van God dat Zijn Zoon dat uit zal delen aan allen die van Hem zijn. Dat gunt God Zijn kinderen. En Hij gunt het Zijn kinderen ook dat zij Hem zullen danken. Dat zij iets van de hemel in hun leven zullen hebben en daarin gelukkig zullen zijn.

Danken bestaat uit twee woorden in het Grieks. Goed en genade of gave. Dus: Zijn genade, genadegaven goed achten, goed waarderen, goed van spreken. Goed denken van Gods gave, van genade. En dat houdt dan ook in: Hem daarvoor erkennen. Als je iemand dankt dan erken je dat hij iets gedaan heeft voor je. Dat je het niet zelf gekund hebt, maar dat iemand het voor je heeft gedaan. Het is Gods wil in Christus Jezus dat wij Hem zullen danken: Zijn genade zullen erkennen. Zullen roemen als gave van God. Dat gebeurt in de hemel, dat maakt mensen gelukkig en dat wil de HEERE ook van ons. Dat heeft Hij over ons beschikt. Daartoe heeft Hij ons verkoren, dat wij dat zouden mogen en kunnen doen. Dat is in Christus

Jezus Zijn beschikking over ons. Zijn gunst aan ons betoond. Dat is Zijn wil niet maar voor één dag, dankdag, maar voor een heel leven en tot in eeuwigheid. Zijn wil in Christus Jezus.

In Christus Jezus komt die wil tot ons. En in Christus Jezus komt die dank tot God. In gemeenschap met Christus Jezus, in verbondenheid met Christus Jezus. Begrepen in Hem, opgenomen in Hem. Bent u dat? Ben jij dat? In Christus Jezus. Naar Hem toegevlucht? Om in Hem te schuilen, in Hem gevonden te worden. Want buiten Hem is er geen heil. Is er mijn leven dat roept om oordeel. Zijn er mijn zonden die scheiding maken met God. Die mij schuldig stellen onder Zijn vloek en toorn. Buiten Hem is er alleen verderf. Kan ik niet voor Hem bestaan. Kan ik niets doen wat Hem behaagt. Niets denken wat Hem bekoort. Wacht mij de eeuwige ondergang. Bent u biddag tot dankdag door de prediking gevlucht tot Christus. Als de Schuilplaats. Buiten regent het. Overal word ik nat. Nergens ontloop ik de druppels, ik moet naar binnen, daar ben ik veilig. Overal ben ik onder Gods toorn, vallen druppels van Zijn ongenoegen, van Zijn toorn, van Zijn vloek. Ik moet naar binnen, in Christus Jezus zijn. Als een vluchteling in een schuilplaats. Van biddag tot dankdag stond de deur open van Christus Jezus. Bent u gekomen. In Hem gevonden. En voortdurend uit Hem leven, uit Hem putten, uit Hem vragen. Die vluchteling in de schuilplaats is ook de rank in de Wijnstok. Die maar vraagt en vraagt en nodig heeft. Van Hem nodig hebben genade, vergeving, kracht, vernieuwing, uitzicht. In die omgang met Christus Jezus welt de dank op. Welt de dank op in Christus Jezus voor Gods genade. Voor die gave in Zijn Zoon van verlossing, van redding, van kindschap, van eeuwig leven.

O HEERE, wie ben ik dat ik U danken mag? Wie ben ik dat ik U erkennen mag als God van mijn heil, en Rotssteen van mijn sterkte? Wie ben ik, verloren, onrein, schuldig dat U mij hiertoe verkoren hebt. Geldt dat u, en jou, en mij? In Christus Jezus mag ik Hem danken. Mag ik U erkennen voor Uw genade.

Buiten Christus Jezus, los van Hem kun je Hem niet danken, niet erkennen als de God van je heil. Buiten Christus Jezus kun je niet danken. Zul je eens moeten erkennen dat Hij recht is omdat Hij je veroordeeld heeft. Erkennen zonder te danken. Erkennen dat Hij geen onrecht doet zonder dat je Hem danken zult, maar knarsetandend tot een voetbank voor Zijn voeten moet dienen. In zelfverwijt. Buiten Christus Jezus kun je niet danken. Is dat zo? Ja. Al kun je wel iets doen wat er op lijkt. Als je Hem voor sommige dingen dankt. Als je geslaagd bent, als je getrouwd bent, een kindje mocht krijgen. Maar dat is geen ware dankbaarheid. Los van

Christus Jezus lijkt het erop maar is het het niet. Omdat los staat van Christus en los van bekering. Omdat het ook tijdelijk is. Zolang het duurt. Zolang de voorspoed blijft. Dan is het als het licht van een vuur dat brandt. Dat brandt zolang het brandstof heeft. En als de brandstof op is, dooft het vuur. Als de brandstof van voorspoed op is, dooft de dankbaarheid uit. Maar ware dankbaarheid in Christus Jezus is als licht van een lamp vanuit de stroomcentrale. Dat licht blijft, is niet afhankelijk van voedsel, maar heeft zijn bron veel dieper zitten: in de centrale. Ware dankbaarheid heeft zijn bron in Christus Jezus. En is daarom onuitputtelijk en blijvend.

2 in alles

Daarom kan er ook staan: dankt God in alles. Acht de genade van God in Christus Jezus hoog in alle omstandigheden. In voorspoed en in tegenspoed. Spreek goed van de genadegave van God in alle omstandigheden. We noteren nu ook dat er niet staat: dankt God voor alles. Maar: dank God voor Zijn genade in Christus Jezus in alle omstandigheden.

Dank daar de HEERE voor in voorspoed. Want voorspoed is niet zomaar iets. Het is Gods genade in Christus Jezus dat Hij de God van heil is. En dat Hij in Christus Jezus een Vader is. Die van Zijn Vaderlijke hand alle dingen toeschikt. Voorspoed, dingen die lukken, gaven die je krijgt, vind je maar niet bij toeval. Maar worden ons gegeven door deze God en Vader in Christus Jezus. Komt uit Zijn hand, vanuit Zijn hart. Elke dag gezondheid, elk goed cijfer op school, elke dag goed contact met je vrienden, elke goede dag in je huwelijk en gezin, elke dag kracht en plezier in je werk, elke goede dag als je ouder wordt: Hij geeft het je. Er zit een hand achter die het geeft. Niet: ik heb.... ik deed..... Ook niet: het ging goed, het viel mee, het zat niet tegen. Maar: Gods Vaderhand.

Gods Vaderhand Die Jezus liet hongeren en dorsten aan het kruis, gaf mij eten en drinken

Die Jezus ontkleden liet aan het kruis, geeft mij kleding.

Die Jezus liet hangen onder de open hemel, geeft mij een stoel en een bed onder een dak boven mijn hoofd.

Die Jezus liet pijn lijden zonder hulp en verdoving, gaf mij pijnstillers en medische zorg.

Die Jezus van mensen liet verlaten en alleen liet blijven, geeft mij geliefden en vrienden om me heen.

Die Jezus verliet en neerduwde in de Godverlatenheid, geeft mij toegang tot God in gebed.

Dankt God in alles. Dat Hij in Christus Jezus mij tot Vader is en mij zoveel geeft. Zoveel toeschikt. Terwijl Jezus het missen moet. Waarom Hij niet en ik wel?

Dankt God in alles. Dan is er ook verschil tussen dankbaarheid en blijdschap. Kijk, blij is natuurlijk iedereen die slaagt, die verkering krijgt, die een kindje krijgt, die weer beter wordt. Maar blijdschap is alles confetti, die dwarrelt overal heen en alle kanten op. Maar dankbaarheid is als een pijl, die richt zich ergens op. Richt zich op God.

Dan begrijp je ook dat je zou kunnen vertalen: dankt God met alles. Met alles wat je bent en hebt gekregen. Want het is gave van Hem in Christus Jezus. Zou je dan niet met heel je leven en alles wat je hebt en kunt Hem danken? Niet besteden om mezelf mee te laten eren. Niet gebruiken om zelf goed gevonden te worden. Dat is wel zo'n slag in het gezicht van de HEERE. Als ik daarvoor Zijn gaven gebruik. Of gebruik om zelf maar mee vooruit te komen, zelf wat aan te hebben, zelf geluk mee te krijgen. Dat is zo'n misbruik van Zijn gaven. Nee, dankt God, dankt Hem met alles.

Dankt God in alles. Ook in tegenspoed. Want de bron van dank ligt dieper. Ligt in Christus Jezus en Wie de HEERE in Hem is voor je. God danken is toch niet afhankelijk van wat Hij geeft of neemt? Dat zou toch goed beschouwd wat zijn. Als je kinderen mag hebben en je kinderen vinden je alleen een goede vader, moeder als je hen geeft wat zij willen. Als ze iets mogen en iets krijgen. En als je een keer iets niet toestaat, dan zeggen ze: u bent niet lief, ik wil niks meer voor u doen. Maar kind ben ik dan alleen maar goed als ik je je zin geef? Mag de HEERE die vraag eens stellen? Hangt uw dankbaarheid af van of Ik u geef en toesta? Ben Ik alleen maar dank en dienst waard als Ik geen pijn laat doen en niets afneem? Of ben Ik dank waard om Wie Ik ben? Dat is een hele diepe vraag.

Alle dank die niet in Christus Jezus is, die houdt het niet, die dooft uit, die verdwijnt. Het is echt zo, hoe hechter je in je goede jaren in Christus Jezus bent, hoe meer je hebben kunt. Hoe hechter en dieper in Christus Jezus verworteld hoe onafhankelijker je dankbaarheid is van voor- of tegenspoed. Als die schroef in de muur. Hoe dieper die in de muur zit, hoe vaster in de muur hoe meer je eraan kunt hangen. Hoe dieper in Christus Jezus, hoe meer lasten je eraan kunt hangen, maar het blijft zitten in Hem. En des te sterker mag je zien en vertrouwen en beleven dat ook tegenspoed geen kwestie is van pech of ongeluk, ook niet van Gods toorn of afwijzing, maar kastijding. Hebreen 12. Tot ons nut. Opvoeding om ons toe te bereiden voor de hemel. Om ons te onthechten aan de aarde, ons meer te richten op de hemelse, eeuwige dingen, ons afhankelijker te maken, genade meer en helderder in ons meer te laten schitteren. Tot Zijn eer en tot ons nut. Opdat wij rijpen voor de hemelse heerlijkheid en

heiligheid.

Dankt God in alles. Maar wat komt de HEERE daarin tekort aan ons. En in tegenspoed als je pijn hebt en tranen en zorgen, dan is het zo moeilijk om te blijven danken. Om door de tranen heen toch te danken. Je laat zo makkelijk meeslepen door je vlees en bloed. Niet dat je geen verdriet mag hebben of iets erg mag vinden, maar dan neemt het je zo mee in ontevredenheid, in murmureren, in opstandigheid, in vertwijfeling. Wat ebt in voorspoed de dankbaarheid makkelijk weg. Dan heb je het zo goed en zo druk dat er van deze dankbaarheid in Christus Jezus zo weinig terecht komt. Dat je vergeet de genade in Christus Jezus. Dat je eraan went dat je gezond bent, getrouwd, gelukkig enzovoort. Dat je werk hebt en aardige cijfers haalt en een vriendengroep hebt. Je weet niet beter en je went eraan. Je ziet die hand erachter niet. Je ziet het kruis erachter niet.

Augustinus zei: "HEERE, geef mij wat Gij beveelt en beveel dan wat Gij wilt." En zo mogen we elk bevel omvormen tot een gebed. Bekeert u, wordt dan: HEERE, bekeer me. Dient de HEERE, wordt dan: HEERE, leer mij U dienen. Dankt de HEERE in alles, wordt dan: leer mij U danken in voor- en in tegenspoed.

Wat hebben die oproep nodig: dankt God in alles want dit is de wil van God in Christus Jezus over u. Als een koord dat ons terugtrekt. Terugtrekt uit de sferen van vanzelfsprekendheid en gewenning. Terugtrekt uit de laagvlakten van ontevredenheid en opstandigheid. Dat je leert smeken: HEERE, zeg het elke dag tegen mij. Trek mij naar de heuvel Golgotha. Trek mij met Uw doorvoorde handen terug.

Om God te danken in alles. Het lijkt wel op een huis. Een huis met een vloer, een fundament van goud. En in het begin waren de bewoners zo rijk en blij: een gouden vloer in ons huis. Zo'n waardevol fundament. Maar toen gingen ze het huis inrichten en er kwam tapijt over de vloer en er kwamen meubels op te staan en allerlei andere dingen, de kamer stond vol. En ze zagen de vloer van goud niet meer. En ze vergaten dat er een gouden vloer onder lag. Ze dachten er niet meer aan. Totdat op een dag de meubels eruit gingen. En op een dag ze vanwege schulden het vloerkleed moesten verkopen. En toen, toen zagen ze weer dat er een gouden vloer onder de kamer lag. Dat ze rijk waren. Toen ze alles kwijtraakten zagen ze weer hoe rijk ze waren.

Zou door Gods genade het zo niet kunnen gaan? Als onder je leven die gouden vloer dat fundament mag liggen van Gods genade. Maar er komt zoveel op en bij. Zoveel voorspoed en drukte. Dat je die vloer niet meer ziet en vergeet. Alleen maar kijkt naar en bezig bent met de dingen van dit leven. Je werk, je huis, je vrije tijd, je hobby, je vrienden. En de glans van de genade zie je niet meer.

En toen haalde de HEERE de meubels weg. Hij liet je kwijtraken wat je had. Hij haalde het vloerkleed uit de kamer, de zorgen haalden het één na het ander weg ent oen...toen zag je weer dat er een gouden fundament onder je leven ligt. Dat je een God hebt van heil en genade in

Christus. Dat al dat andere zo betrekkelijk is, zo voorbijgaand, zo tijdelijk, zo ontoereikend voor de eeuwigheid en voor vrede met God. En dat die vloer het is: Gods genade in Christus Jezus. Wat het is die te hebben. En waar het een na het ander je ontviel daar kreeg dat goud meer en meer waarde. Wat het is dat te hebben.

Of je kwam erachter wat het is die nodig te hebben. Die nodig te hebben omdat de vloer van je huis uit vermolmden balken bestaat die een keer instorten. En toen er zoveel stond in je levenskamer zag je het niet, leefde je er overheen, leefde je op een vloer die op instorten stond en staat. En toen het een na het ander je werd ontnomen, toen merkte je: als nou alles mij ontvalt, wat heb ik dan? Wie heb ik dan? Daar kun je zo overheen leven. Van biddag tot dankdag. Ligt er een vloer van goud onder uw levenshuis of is het vermolmd en staat het op instorten boven de eeuwige afgrond? En als dan je levenshuis leeggehaald wordt, zou de HEERE je dan dat willen laten zien? Om je te doen ontwaken? Om je te laten vluchten. Uit je vermolmd levenshuis in Christus. Toch nog, laat, maar niet laat.

Dankt God in alles. We zeiden: er staat niet: voor alles. Er staat: voor Zijn heil in Christus Jezus in alle omstandigheden, in alles. En toch...toch, dan kan het dat wel gaan worden. Danken voor alles. Stukje bij beetje ging je het zien in dit leven. Het is goed voor mij verdrukt te zijn geweest. Misschien wel op deze dankdag 2011. Want in wat me zo'n pijn deed, wat in wat ik zo gehoopt had dat niet gebeuren zou, heeft de HEERE mijn ogen geopend, mijn hart geraakt. Heeft Hij mij tot genade geleid. O HEERE, dat er dat voor nodig was, wat was dat erg. Maar: ik kan er U voor danken. Want het leerde me Uw recht en genade. Want het bracht me nader tot U, het leerde me meer en meer uw genade zien en waarderen. En de sluier die er overheen ligt neemt de HEERE soms in dit leven al wat weg, hier en daar. Dat je zegt: HEERE, ik kan U danken voor dingen die me zo erg waren en zo zwaar vielen. En eens trekt God die sluier helemaal ervanaf. En zal ik voor alle dingen kunnen en mogen danken. Omdat alle dingen meewerkten ten goede. Tot Zijn eer, tot roem van Zijn genade en Naam. Dan is het de eeuwige dankdag.

In Christus Jezus. Hier geleerd en daar voleindigd.

Amen